

SVERIGE – EN RÄTTSSTAT I FÖRFALL

En Kritisk Rapport (2017–2025, 18 sidor)

Sammanfattad och redigerad av Nic. Cheropoulos

Datum: Maj 18, 2025

Tillgängliga Språk: Svenska, Engelska

Författarens anmärkning:

Denna rapport presenterar en kritisk genomgång av offentliga dokument och officiella uttalanden från svenska statliga myndigheter, tillsammans med personliga erfarenheter. Den är inte avsedd att förminska giltigt nationellt säkerhetsarbete, utan syftar snarare till att belysa det vitala behovet av en statsförvaltning som genomsyras av proportionalitet, transparens och en orubblig respekt för grundläggande rättigheter. Sann demokrati handlar inte om frånvaron av oliktankande; den handlar om hur en stat behandlar sina medborgare, i synnerhet dem med avvikande åsikter.

Jag tillägnar denna rapport mina älskade döttrar, Anthie' och Alexandra, liksom alla offer för övergrepp och varje barn i världen som orättvist har skilts från sina föräldrars omsorg. Må deras styrka tjäna som både ett starkt vittnesbörd om mänsklig värdighet och ett tvingande krav på ansvar inom systemet.

Innehållsförteckning

Introduktion

Sammanfattning

01. Sveriges Misslyckande att Skydda sina Barn

02. Sveriges Konstitutionella Nedmontering

03. Granskning av Svensk Offentlig Maktutövning

04. Systemkollaps i Rättsstatens Kärna

05. Rättsstat i Förfall

Slutsats

Pågående kampanjer

Relevanta Offentliga Artiklar & Rapporter

Referensregister

Ytterligare referenser

Kontaktinformation

Introduktion

Sveriges demokratiska grundvalar och rättssäkerhet ställs på sin skärning i en systematisk och genomgripande nedmontering, där de formella konstitutionella strukturerna endast utgör en skenbar stabilitet. Trots att landet formellt upprätthåller Regeringsformens ramverk, har en praktisk erosion av de konstitutionella principerna – **exempelvis i tillämpningen av 1 kap. 1 § – resulterat i en tyst konstitutionell kollaps** [01]. Detta har i sin tur medfört ett ödesdigert ansvarsvakuum, där demokratin urholkas både i termer av medborgerliga rättigheter och den grundläggande respekten för rättsstatens normer.

Vidare visar en noggrann konstitutionell genomlysning av den offentliga maktutövningen att det råder en **uppenbar diskrepans mellan de ideal som proklamerats i Regeringsformens inledande principer – såsom människovärde, frihet och värdighet – och den faktiska utövningen av makten i samhället**. Speciellt inom områden som LVU-tillämpning, kulturell och personlig välfärd, samt social omsorg, blir det tydligt att staten systematiskt misslyckas med att omsätta dessa grundläggande värden i praktiken. Detta missförhållande äventyrar inte bara individens rättigheter utan underminerar även demokratis grundläggande funktioner.

Den internationella analysen av Sveriges hantering av tvångsingripanden – med särskilt fokus på LVU, SIS och HVB – målar en dyster bild av en rättsstat där transparens, ansvar och rättssäkerhet är på randen till total kollaps. Trots att Sverige ålägger sig att följa internationella rättsprinciper och riktlinjer, avslöjar rapporten en systematisk och genomgripande oegentlighet där samtliga institutioner – från riksdagen, regeringen till domstolarna – bidrar till en struktur där ansvarsutkrävande och rättsstatens skyddande mekanismer undermineras.

I den slutliga analysen av Ronja Helénsdotter som publicerades den 4 november 2024, framgår tydligt att rättssäkerheten inom LVU-målen ser mycket dyster [02]: en systemkollaps där den svenska förvaltningsmodellens strukturella brister radikalt urholkar opartiskheten, rättssäkerheten och individens rätt till en rättvis process. Ett inriktat samspel mellan kommunala aktörer, domstolar och andra myndigheter visar sig vara grundande för en systematisk undergrävning av de konstitutionella principerna, där det samlade ansvaret undandras i det som blivit ett **administrativt maskineri som privilegierar egenintresse över medborgarnas rättigheter**.

Sammanfattning

Trots sina konstitutionella förpliktelser och sitt välvårdade internationella rykte befinner sig Sverige i ett allvarligt tillstånd av rättsstatlig erodering. Denna rapport identifierar en systematisk diskrepans mellan de principer som fastslås i Regeringsformen och hur dessa förverkligas i praktiken – med särskilt fokus på statens hantering av tvångsomhändertaganden enligt LVU samt fall rörande försvunna och bortförda barn enligt **Haag Konventionen från 1980** [03] som Sverige ratificerat.

Bakom fasaden av ett hyllat välfärdssystem återfinns ett administrativt maskineri som präglas av tröghet, fragmentisering och en oförmåga att agera med den skyndsamhet och rättssäkerhet som situationen kräver. Utsatta familjer lämnas att navigera ett system där institutionell

passivitet, procedurfixering och bristfällig utredningspraxis får företräde framför barns grundläggande rätt till trygghet och skydd.

Det handlar inte om isolerade avvikelser, utan om ett strukturellt systemfel där rättsliga och administrativa aktörer – inklusive domstolar, åklagarmyndighet och socialtjänst – konsekvent misslyckas med att uppfylla sina kärnuppdrag. Avsaknaden av samordning, bristande kompetens och ett genomgående förakt för de internationella åtaganden Sverige åtagit sig, särskilt vad gäller barnkonventionens implementering, skapar en rättsosäkerhet som underminerar hela rättsordningens trovärdighet.

Följderna är förödande; barn utsätts för långvariga psykologiska trauman, föräldrar förvägras rättsstatligt skydd och samhällets tillit till offentliga institutioner urholkas. I avsaknad av djupgående och samordnade reformer – innefattande rättslig kompetenshöjning, förbättrad myndighetssamverkan och rättssäkert stöd till drabbade – riskerar Sverige att förlora all trovärdighet som förespråkare för mänskliga rättigheter.

Det krävs mer än symbolpolitik. Den nuvarande passiviteten kan inte längre betraktas som enbart organisatorisk brist – den måste erkännas som ett etiskt sammanbrott som hotar fundamentet för demokratiskt styre och rättssäker offentlig maktutövning.

1. Sveriges Misslyckande att Skydda sina Barn

Den Dolda Krisen

Varje år bortförs ett okänt antal svenska barn olovligen över internationella gränser av en av sina föräldrar – ofta i direkt strid med gällande vårdnadsbeslut och internationella rättsliga åtaganden. Dessa handlingar utgör inte bara allvarliga brott mot barnets rätt till trygghet och familjeliv, utan lämnar även den kvarlämnade föräldern i en långvarig och psykiskt nedbrytande kamp präglad av ovisshet, rädsla och statlig passivitet.

Trots det akuta allvaret i dessa fall präglas Sveriges hantering av barnbortföranden av långsamhet, handlingsförlamning och en påfallande byråkratisk otillräcklighet. Flera internationella aktörer har riktat kritik mot Sveriges bristande effektivitet och engagemang. Det svenska Utrikesdepartementet (UD) uppvisar ofta en passiv hållning där barnets skydd reduceras till administrativa rutiner snarare än aktiva åtgärder för återförande.

I mars 2023 publicerades en intervju med Erica Neiglick, enhetschef på UD [04], där hon bemötte kritiken mot Sveriges agerande i dessa ärenden. I videoklipppet, publicerat av SVT, försöker hon försvara det svenska misslyckandet att återföra bortförda barn – med uttalanden som snarare bekräftar systemets strukturella oförmåga än förklarar dess begränsningar. Detta tydliggör det akuta behovet av en genomgripande omprövning av Sveriges ansvarstagande, prioriteringar och internationella samarbetsförmåga i frågor som rör barnets skydd och rättigheter.

Barnbortförande är, i sin mest grundläggande form, ett brott mot barnets rätt till stabilitet, identitet och familjeliv. När sådana brott sker i direkt strid med domstolsbeslut och dessutom omfattas av internationella arresteringsorder, är det statens skyldighet att agera kraftfullt, snabbt och rättssäkert [05], [06].

Haagkonventionens Rättsliga Ramverk – och Sveriges Brister

Haagkonventionen om de civilrättsliga aspekterna av internationella bortföranden av barn är tydlig i sitt syfte: att säkerställa skyndsam återföring av barn som olovligen förts bort från sin hemvist. Trots detta uppvisar Sverige återkommande avvikelser från konventionens principer och tidsramar [07]. Nedan följer en kritisk genomgång av några av de centrala motsägelserna och bristerna i Sveriges tillämpning av konventionen:

Motsägelser och Inkonsekvens

1. Konventionsbrott Förklädda som Pragmatism

Trots detta framför Utrikesdepartementet uttalanden såsom:

"Det är inte alltid självklart att ett barn ska återlämnas"

Ett sådant synsätt urholkar konventionens syfte. Undantag får göras, men måste vara väldefinierade och strikt tolkade. Denna typ av skönsmässig formulering öppnar dörren för rättsosäkerhet och subjektiv diplomati, vilket i sin tur fördröjer rättsprocessen och äventyrar barnets rätt till stabilitet.

2. Oacceptabla Processfördröjningar

Konventionen kräver att rättsliga åtgärder i bortförandeärenden genomförs inom sex veckor. Trots detta erkänner Utrikesdepartementet att:

"Det tar ofta flera månader innan detta sker."

Denna passivitet innebär inte bara ett konventionsbrott utan är en direkt skada på barnets bästa. Än mer alarmerande är frånvaron av konkreta reformförslag eller åtgärdsplaner från statligt håll för att minska handläggningstiderna.

3. Umgängeslösningar som Substitut för Rättvisa

Vidare hävdar UD i samma kontext:

"Vi arbetar i vissa fall för umgänge istället för återlämning"

Detta är ett principiellt avsteg från konventionens grundläggande idé – att återställa Status Quo och låta hemvistlandet avgöra vårdnadstvister. Att omvandla en återföringsprocess till en umgängesfråga innebär att staten legitimerar bortförandets rättsstridiga resultat.

4. Avsaknad av Bilateral Strategier

Trots att de flesta fall av barnbortföranden från Sverige sker till länder som inte är anslutna till Haagkonventionen, har Sverige valt att inte prioritera bilaterala avtal med dessa länder:

"Sverige föredrar att främja bredare anslutning till konventionen..."

Detta är en idealistisk hållning som i praktiken lämnar svenska barn rättslösa. En mer handlingskraftig stat skulle parallellt arbeta fram bilaterala överenskommelser med nyckelländer, snarare än att invänta hypotetiska framtida ratificeringar.

5. Etisk och Diplomatisk Reciprocitet

Utrikesdepartementet uttrycker vidare:

"Om vi vill kräva att andra länder återför barn, måste vi också återföra deras."

Detta uttalande antyder att barnbortföranden hanteras som diplomatiska bytesfrågor snarare än rättsliga överträdelser. Denna "reciprocitetspraxis" är inte förenlig med konventionens barnrättsliga grundprinciper. Barnets bästa är inte förhandlingsbart.

6. Rättslig Inkonsekvens och Institutionell Fragmentering

Avslutningsvis framhålls att den största flaskhalsen är:

"Den tid det tar att handlägga barnbortförandeärenden i domstol."

Men denna tid är inte ett naturfenomen. Den är resultatet av politiska prioriteringar, resursfördelning och systemisk brist på samordning mellan myndigheter. Sverige har byggt in en ineffektivitet i sitt hanteringssystem som gör att rättvisa i praktiken blir ouppnåelig för drabbade familjer.

Slutsats: En Stat i Undandragande från sina Barnrättsliga Skyldigheter

Sveriges passivitet i frågor om internationella barnbortföranden utgör inte bara ett humanitärt och juridiskt svek, utan en allvarlig systembrist i statens utövning av sina grundlagsenliga skyldigheter. Genom att gömma sig bakom konventionsformuleringar, undvika bilaterala lösningar och betrakta barn som diplomatiska inslag i en internationell balansgång, har Sverige abdikerat från sitt ansvar att skydda sina mest utsatta medborgare.

2. Sveriges Konstitutionella Nedmontering

En Konstitutionell Kollaps i Tysthet

Den svenska regeringsformen, särskilt 1 kap. 1 § – ***"All offentlig makt i Sverige utgår från folket"*** [01] – har i praktiken förlorat sin normerande och operativa betydelse. I dess ställe har ett teknokratiskt och tjänstemannastyre vuxit fram i förvaltningssystem, där myndigheter, jurister och byråkratiska aktörer utövar omfattande makt utan effektiv demokratisk kontroll eller rättslig granskning¹. Den konstitutionella maktindelningen är i praktiken satt ur spel – de institutioner som ska fungera som kontrollmekanismer är ofta varken oberoende, aktiva eller transparenta.

Domstolar bifaller i hög grad myndighetsbeslut utan egentlig prövning i sak.

Justitieombudsmannen (JO) riktar endast kritik i ett fåtal av de tusentals anmälningar som inkommer varje år, och Konstitutionsutskottets granskning sker i huvudsak inom partipolitiska ramar, med låg frekvens av faktisk konsekvens. Resultatet är ett postdemokratiskt tillstånd där rättsstatens yttre former bibehålls, men där det konstitutionella innehållet – medborgerliga rättigheter, ansvarsutkrävande och maktbalans – i praktiken tömts på substans.

Språklig förvrängning och sekretess som maktmedel

Begreppet "barnets bästa" har en central roll i både svensk rätt och FN:s barnkonvention art. 3

[06], men har i praktiken förvandlats till ett retoriskt verktyg för att legitimera tvångsomhändertaganden, institutionsplaceringar och isolering av barn från sina familjer – ofta utan att barnets egen vilja eller rätt att bli hörd beaktas. FN:s barnrättskommitté har i flera

rapporter riktat skarp kritik mot Sveriges tillämpning av barnkonventionen, särskilt i frågor rörande omhändertaganden enligt LVU.

Samtidigt används sekretesslagstiftningen – i synnerhet 26 kap. [08] i offentlighets- och sekretesslagen – som ett medel för att undanhålla information från såväl media som från folkvalda och rättsliga instanser. Detta sker även i ärenden där samtycke till offentlig granskning lämnats av de berörda familjerna. I praktiken innebär detta att offentlighetsprincipen sätts ur spel – i strid med grundlagens krav på transparens och medborgerlig insyn (***Tryckfrihetsförordningen 2 kap. [09]***).

Rättsosäkerhet i LVU-förfaranden – ett empiriskt exempel

En studie vid Lunds universitet visar att majoriteten av LVU-domar i vissa län bifaller socialtjänstens yrkanden [10] – ofta baserat på indicier och subjektiva bedömningar snarare än rättssäker bevisföring. Dessa beslut har livsavgörande konsekvenser för barn och föräldrar, men prövas sällan kritiskt. Forskningen pekar på en farlig trend: domstolar tenderar att betrakta myndighetsbeslut som presumtivt korrekta, vilket förskjuter bevisbördan och urholkar individens rättsskydd.

Detta sker samtidigt som statistiken visar att barn som omhändertas enligt LVU löper ökad risk för psykisk ohälsa, självmord, social marginalisering och i vissa fall överdödlighet [11]. Dessa data bör betraktas som indikatorer på ett strukturellt haveri snarare än enskilda missförhållanden.

Sveriges brott mot internationella konventioner

Sverige är bundet av flera internationella konventioner, däribland Europakonventionen (EKMR), Barnkonventionen och Tortyrkonventionen (CAT), samtliga ratificerade och i flera fall införlivade i svensk rätt. Trots detta uppvisar svenska myndigheters agerande i omhändertagandefall en systematisk avvikelse från dessa normer.

Barn separeras från sina familjer utan rättslig proportionalitet, rätt till försvar eller möjlighet till effektiv överklagan – i strid med artiklarna 6, 8 och 13 i EKMR [12].

Enligt ***Venedigkommissionens vägledande principer [13]*** för rättsstatsuppbyggnad uppfyller Sverige inte längre de funktionella krav som kan förväntas av en konstitutionell demokrati:

Princip	Bedömning
Folkstyre	Underminerat
Transparens	Kraftigt begränsad
Rättssäkerhet	Inverterad i praktiken
Domstolars oberoende	Formellt – men inte reellt
Ansvarsutkrävande	Nästintill obefintligt

Slutsats: En rättsstat i sönderfall

Det svenska rättssystemet befinner sig i ett tillstånd av gradvis konstitutionell erosion. Rättigheter som är garanterade i grundlag och internationell rätt existerar på papperet men saknar genomslag i praktiken. Sverige har därmed utvecklats till vad som kan beskrivas som en *demokratisk fasad*; ett system där rättsstatsprincipen upprätthålls till formen men inte till innehållet.

Som Harvard-juristen [Cass Sunstein](#) uttryckt det:

"Demokrati är inte bara en fråga om former – det är en fråga om funktion."

Eller som [Nic. Cheropoulos](#) konstaterar:

"Vi lever i en maskerad demokratisk diktatur med rätt att existera, inte leva."

3. Granskning av Svensk Offentlig Maktutövning

Grundlagens Principer – En Värdebaserad Fasad

Regeringsformens första kapitel proklamerar att den offentliga makten i Sverige ska utövas med respekt för människors lika värde, frihet och värdighet, samt att staten ska främja familjeliv, hälsa, utbildning, kulturell identitet och bekämpa diskriminering. Dessa deklarationer är djupt förankrade i internationella åtaganden såsom FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, Europakonventionen och Barnkonventionen.

Men när dessa normer prövas mot praktiken inom svensk förvaltningsverklighet – inte minst i frågor som rör tvångsomhändertaganden enligt LVU – uppstår en annan bild. ***Grundlagens värden fungerar alltmer som en retorisk kuliss, medan realiteten präglas av systemisk repression, rättsosäkerhet och tystnadskultur.***

Den Praktiska Verkligheten – Ett System i Regression

1. LVU – Ett medel för kontroll snarare än skydd

LVU-lagen (tvångsvård av unga) används godtyckligt. En omfattande analys ([Helensdotter, 2024 \[02\]](#)) av 20 000 domar visar att barns egen vilja misstolkas eller negligeras. Sekretess används för att dölja övergrepp, och barns rätt till familjeliv offras på institutionella intressens altare.

2. Velfärdsprinciper ersatta av institutionslogik

Istället för att skydda barn och familjer främjar systemet en patologiserande syn på avvikelser från normen. Religiositet, kulturell särart och starka familjeband betraktas i vissa fall som riskfaktorer – snarare än resurser.

3. Statlig vård som skadar

Forskning och journalistik pekar på att barn i tvångsvård löper ***ökad risk för självmord, övergrepp och livslång psykisk ohälsa*** [\[14\]](#). Dödsfall har förekommit. Samtidigt saknar

personal ofta adekvat utbildning och övervakningen är bristfällig.

4. En ekonomi byggd på övergrepp

Systemet har skapat en parallell ekonomi där barn utgör **intäktskällor** för privata och kommunala aktörer. Detta sker i namn av "**social hållbarhet**", men resulterar i livslångt beroende och psykologiska trauman.

5. Rättssäkerhet – En juridisk illusion

Domstolar godkänner myndighetsbeslut med en nästintill automatisk frekvens, ofta utan bevisvärdering i egentlig mening. Prövningen är formalistisk – inte rättssäker. Enskilda får inte tillgång till dokumentation, och processen saknar transparens.

6. Kulturell diskriminering genom juridisk terminologi

Begrepp som "för stark anknytning" används mot familjer med starka emotionella band – särskilt inom minoritetsgrupper. **Det innebär ett normativt angrepp på kulturell identitet i rättens namn** [15], [16].

Grundläggande Friheter – Formellt Skyddade, Praktiskt Underminerade

- **Yttrandefrihet:** Personal inom socialtjänst och vård riskerar repressalier, tystnadskultur och psykiatisering om de ifrågasätter beslut.
- **Tryckfrihet:** Redaktionell censur hindrar journalistik kring LVU och sociala övergrepp.
- **Informationsfrihet:** Staten svarar på kritik genom att kalla den "**desinformation**" [18], [20], utan bevis.
- **Offentlighetsprincipen:** Systemfel döljs genom sekretess och ärendeisolering.

Riksdagen – En Tyst Medaktör

Trots att Regeringsformen ger riksdagen det yttersta ansvaret för kontroll av den offentliga maktutövningen, har parlamentet i praktiken abdikerat från denna roll. Rapporter om tvångsomhändertaganden, dödsfall och systematisk rättsosäkerhet har inte föranlett nämnvärda interpellationer eller utredningar. Den representativa demokratin har därmed reducerats till en formalitet.

"Detta innebär ett legitimationsproblem: När folkets företrädare tiger, legitimeras övergreppen".

Den Svenska Staten som Rättsstatsparadox

Sverige uppvisar en paradoxal stabilitet: Staten följer sina egna lagar – men bryter mot sina rättsstatliga åtaganden. Legaliteten upprätthålls, men legitimiteten försvagas. Detta speglas i att vi ser en stat där:

- **Kritik tystas genom medicinsk etikettering och disciplinära åtgärder.**
- **Institutioner främjar självreproduktion snarare än ansvarstagande.**

- *Familjer splittras i legalitetens namn, men utan proportionalitet.*
- *Det demokratiska kontrollsystemet förblir passivt och förlorar därmed sin funktion.*

Europarådets Riktlinjer om ett Barnvänligt Rättsväsende [\[21\]](#)

- **Deltagande:** Barn har rätt att få sin röst hörd vid beslut som påverkar dem, och vuxna måste ta barns synpunkter på allvar.
- **Barnets bästa:** Då beslut fattas måste barns rättigheter respekteras till fullo, och man bör ta hänsyn till barnens behov i enlighet med deras ålder. För att göra detta kan domare rådfråga experter som psykologer eller socialarbetare.
- **Omsorg och respekt:** Barn måste alltid behandlas med omsorg och respekt. I synnerhet måste deras privatliv skyddas.
- **Lika behandling:** Alla barn är olika, men måste behandlas jämlikt, oavsett deras ursprungsland, grupptillhörighet, religion, eller vilket språk de talar. Barn med funktionsnedsättningar, barn som är hemlösa eller placerade utanför hemmet, samt romska och utländska barn behöver särskilt skydd.
- **Rättsstatsprincipen:** Barn ska behandlas rättvist inom rättssystemet. Om de hamnat i svårigheter ska de få en advokat och rätten ska ta hänsyn till deras specifika situation och behov. Barn har rätt att framföra klagomål om sin behandling till en person eller ett organ som är oberoende och opartiskt.

"Det är inte fler lagar vi behöver – utan lojalitet mot de grundlagar vi redan har" [\[22\]](#)

4. Systemkollaps i Rättsstatens Kärna

En Analys av Sveriges Förvaltningspraktik och Konstitutionella Ansvar

1. Ett rättsstatsbrott i realtid: Regeringens och Riksdagens passivitet

Enligt **Venedigkommissionen** [\[23\]](#), FN:s konventioner om mänskliga rättigheter, OECD:s principer för god förvaltning samt **GRECO:s** [\[24\]](#), [\[25\]](#), rekommendationer vilar den offentliga maktens legitimitet på transparens, rättssäkerhet och ansvar inför folket. Trots detta fortsätter Sveriges högsta statsorgan att agera i strid med dessa grundprinciper:

- **Riksdagen** fortsätter att finansiera tvångsomhändertaganden (LVU) utan evidensbaserad grund eller rättslig proportionalitet.
- **Regeringen** undviker att bemöta internationella och akademiska granskningar samt möter systemkritik med tystnad eller repressiva åtgärder.
- **Trots omfattande** bevis på rättsosäkerhet, övergrepp och brister i barns rättsskydd har inga lagändringar genomförts.

Sammantaget utgör detta vad FN:s specialrapportörer benämner som ett **"systemic failure of legislative responsibility"** [\[26\]](#), [\[27\]](#) – ett parlamentariskt sammanbrott i insyn, ansvar och skydd mot maktmissbruk.

2. Vetenskapliga bevis: En övergreppsmodell i barnets namn

En presentation i Sveriges riksdag av forskaren **Ronja Helensdotter** [02] (november 2024), baserad på 20 000 LVU-domar, visar att systemet är strukturellt godtyckligt och skadligt:

- **Domars godtycklighet:** Utfallet i LVU-mål beror mer på enskild domares praxis än objektiv lagprövning.
- **Överdödlighet:** 6,8 % av omhändertagna barn har avlidit – utan officiella förklaringar eller åtgärd från staten.
- **Social snedvridning:** Barn från stabila hem och minoritetsfamiljer är oproportionerligt överrepresenterade.

Att staten fortsätter finansiera detta system utan revision eller reform utgör ett strukturellt svek mot såväl konstitutionen som internationella åtaganden.

3. Institutionell korruption: En tyst övergreppsekonomi

LVU-systemet har utvecklats till en lönsam industri för privata och kommunala aktörer:

- **Intäkterna** per barn överstiger ofta 1 miljon kronor per år.
- **Komplexa** bolagsstrukturer används för att undvika insyn i vinster och ägarförhållanden.
- **Ekonomiska** incitament styr beslut om tvångsomhändertaganden snarare än barnets behov.

OECD och Europarådets GRECO definierar detta som **institutionell korruption**, där offentliga resurser används för att bevara ett inkomstdrivet system i strid med individens rättigheter.

4. Domstolar utan oberoende – Rättsstatsprincipen urholkad

Regeringsformens 1 kap. 8 § föreskriver domstolars oberoende. Men inom LVU-processer råder en rättslig kultur där:

- **Rollkonflikt:** Domare agerar som socialtjänstens verkställare, inte rättskipare.
- **Omvänd bevisbörda:** Föräldrar måste motbevisa anklagelser utan insyn i bevisning.
- **Ingen proportionalitetsbedömning:** Rätten gör ingen individuell prövning av barnets bästa i praktiken.

Dessa brister strider mot Europakonventionens artiklar 6 och 8 och utgör enligt flera internationella experter ett **systematiskt nekande av rättvisa** [28].

5. Kommunalt självstyre – Makt utan kontroll

Regeringsformens 1 kap. 7 § reglerar det kommunala självstyret – en demokratisk grundprincip som i praktiken har blivit en juridisk sköld mot ansvar:

- **Kommuner som Linköping** har avskaffat anhörigstöd och blockerar överklaganden.

- **Föräldrar som ifrågasätter** beslut riskerar psykiatisering.
- **Socialnämnder** agerar utanför rättslig kontroll.

Detta bryter mot Barnkonventionen samt Europarådets stadga om lokalt självstyre, vilka förutsätter transparens, rättsprövning och individens rättsskydd.

6. Konstitutionellt ansvar upplöst – Demokratins kärna i förfall

Regeringsformens 1 kap. 6 § säger: *"Regeringen styr riket. Den är ansvarig inför riksdagen"*.

Men i praktiken:

- *Regeringen bemöter kritik med anklagelser om "desinformation"* – utan bevis [29].
- **Visselblåsare, forskare och journalister** utsätts för hot, uteslutning eller förtalskampanjer.
- **Riksdagen** utövar varken kontrollfunktion eller konstitutionellt ansvar – den tiger, finansierar och möjliggör.

Enligt internationella indikatorer från *Freedom House* och *IDEA* uppvisar Sverige nu tecken på **demokratisk erosion**: brist på ansvar, brist på transparens, och förnekelse av systemfel.

SLUTSATS: VI EFTERLYSER INTERNATIONELL GRANSKNING OCH ÅTGÄRD

Sveriges hantering av tvångsomhändertaganden är inte enskilda fel – det är symptom på en djupgående **systemkris** där:

- **Riksdagen** har upphört att vara en garant för medborgarnas rättigheter.
- **Regeringen** agerar utan insyn, proportionalitet eller ansvarsutkrävande.
- **Rättsväsendet** har förlorat sin roll som skyddsmekanism för de svagaste.

"A democratic parliament cannot remain passive when scientific evidence reveals a life-threatening systemic abuse financed by public money" [30], [32], [33].

5. Rättsstat i Förfall

En Strukturell Analys av det Svenska Förvaltningssystemet i LVU-mål

Denna rapport blottlägger en systemisk, långvarig och rättsstatligt förödande praxis inom det svenska förvaltningssystemet – med särskilt fokus på tvångsomhändertaganden av barn enligt **LVU, lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (1990:52)** [34], [35]. Sverige har internationellt betraktats som ett föredöme för mänskliga rättigheter, men denna analys visar en djupt rotad motsättning mellan officiell retorik och faktisk myndighetsutövning. Det framträder ett byråkratiskt system där barn omhändertas på vaga grunder, domstolar agerar som formalistiska stämpelinstanser, och sekretesslagstiftning används som skyddsmur för myndigheter snarare än som skydd för individens rättigheter.

Sveriges undandragande från internationell granskning beror i hög grad på dess starka rykte – ett rykte som nu visar sig fungera som skydd för systematiska övergrepp [36], [37], [38]. I synnerhet drabbas de familjer där staten utövar sin mest inträngande makt: inom det privata familjelivet och barnets livssituation.

Centrala iakttagelser och systemfel

1. Domstolarnas förlust av prövande funktion

Över 95 % av socialtjänstens ansökningar om tvångsomhändertagande bifalls av förvaltningsrätter. Kammarrätterna ändrar färre än 2 % av besluten från lägre instanser, och muntliga förhandlingar nekas regelmässigt – i direkt konflikt med Europakonventionens krav på rättvis rättegång enligt artikel 6.

2. Kommunal juridik utan rättsstatliga gränser

Kommunjurister agerar samtidigt som rådgivare åt socialnämnder, beslutsfattare i ärenden och processförare i domstol. Denna sammanblandning av roller utgör en direkt konflikt med *Regeringsformens krav på objektivitet och saklighet (RF 1 kap. 9 §)* [01].

3. Sekretess som skydd för myndigheter – inte barn

Sekretessbestämmelser används för att undanhålla information från föräldrar, rättsliga ombud och journalister, vilket omöjliggör insyn, ansvarsutkrävande och rättsmedel. Offentlighetsprincipen åsidosätts med motiveringen att "skydda barnet", men i praktiken skyddas myndigheternas agerande.

4. Systematiska brott mot internationell rätt

Sveriges tillämpning av LVU strider mot flera bindande konventioner:

- **Europakonventionen (EKMR)** – [artikel 6](#) (rättvis rättegång), [artikel 8](#) (familjeliv), [artikel 13](#) (effektivt rättsmedel) [39],
- **FN:s konvention om barnets rättigheter (UNCRC)** – [artikel 12](#) (barnets rätt att höras) [06],
- **Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (ICCPR)** – [artikel 14](#) (rätt till domstolsprövning) [40].

5. Totalkontroll för myndigheter

Myndigheterna har i praktiken kontroll över bevisföring, processens utformning, informationsflöde och tolkningen av "barnets bästa" – utan effektivt rättsligt eller oberoende kontrollsystem.

6. Godtyckliga och rättsosäkra beslut

Tvångsomhändertaganden genomförs ofta med stöd av subjektiva psykologutlåtanden, anekdotiska uppgifter och kommunala intressen – inte objektiva bevis eller rättsliga principer.

Konstitutionell urholkning i praktiken

Regeringsformen (RF 1 kap. 1 § och 9 §) [01] ålägger all offentlig makt att utövas med respekt för människors frihet och värdighet, saklighet och opartiskhet. I praktiken har det svenska

förvaltningssystemet utvecklats till ett självrefererande system, där myndighetsbeslut inte prövas på ett substantiellt sätt, och där domstolar agerar som institutionell gummistämpel snarare än rättskipande instans.

Konsekvens: Den som utsätts för ett tvångsomhändertagande får inte en rättvis, offentlig och opartisk prövning – utan ett tyst, skriftligt och mekaniskt godkännande. Detta innebär brott mot både grundlagen och internationella konventioner.

Sekretess som systemverktyg för maktskydd

Den svenska sekretesslagstiftningen används i dessa sammanhang inte för att skydda barn, utan för att skydda myndigheter från granskning:

- Föräldrar nekas insyn i egna akter, inspelningar och beslut.
- Rättsliga ombud förhindras att ta del av centrala bevis.
- Journalister och forskare nekas tillgång till dokument även i fall där barn far illa.

Konsekvens: *Sverige bryter mot EKMR artikel 6 och 13 samt Barnkonventionens artikel 12. Det finns ingen möjlighet till effektiv rättslig prövning eller ansvarsrätt i många av dessa fall.*

Internationell Fråga – Europeiskt Prejudikat?

Detta är inte ett isolerat nationellt problem. Sveriges rättsstatliga tillbakagång rör hela det internationella samfundet.

Vi uppmanar därför:

- Att en **oberoende internationell granskning** av Sveriges LVU-praxis initieras av FN:s människorättsråd, Europarådet och relevanta EU-institutioner.
- Att Sverige **bevakas som ett högriskland** för rättsstatlig tillbakagång i internationella sammanhang.
- Att **drabbade familjer och barn ges upprättelse**, och att civilsamhället tillåts agera utan förföljelse.

När ett land med Sveriges rykte och roll i global rättsstatsdiskurs kan förfalla utan konsekvens, undermineras hela den internationella ordningen. Vi vädjar till er att agera innan fler rättigheter förloras bakom stängda dörrar i det som en gång kallades världens mest öppna samhälle [33], [36].

Slutsats: Ett Konstitutionellt Nödläge

Sveriges systematiska oförmåga att skydda bortförda barn, hantera internationella barnbortföranden och upprätthålla rättsstatliga principer i LVU-processer vittnar om mer än administrativa brister – det är uttryck för ett fördjupat konstitutionellt sammanbrott. Trots en grundlag som proklamerar människovärde, rättsäkerhet och insyn, har statens agerande reducerats till juridisk yta utan innehåll. Repressiv tystnad, myndighetsautomatik och institutionell självförsvarskultur har ersatt öppenhet, ansvar och barnets skydd. Det som i officiell

retorik kallas *"barnets bästa"* har i praktiken förvandlats till en teknokratisk konstruktion, ofta utnyttjad för att legitimera maktmissbruk snarare än att garantera barnets rättigheter.

Detta rättsstatliga nödläge är inte en intern svensk angelägenhet – det angår hela det internationella samfundet. När domstolar reduceras till formalistiska verkställare av administrativa antaganden, när kritik bemöts med tystnad eller repression, och när barn behandlas som socialpolitiska objekt snarare än som rättssubjekt, undermineras både demokratin och förtroendet för rättsordningen.

Det är dags att Sverige hålls ansvarigt enligt samma måttstock som andra rättsstater.

Vädjan till det internationella samfundet

Med anledning av allvarliga och systematiska brister i Sveriges efterlevnad av rättsstatens principer, särskilt inom barnskydd och tvångsomhändertaganden enligt LVU, föreslås följande åtgärder:

1. **Oberoende granskning**
Initiera en internationellt ledd, oberoende granskning av Sveriges rättsstatsprinciper med särskilt fokus på LVU-systemet, barnrätt och maktutövning.
2. **Konstitutionell och rättslig reform**
 - Rekommendera att Sverige inrättar en konstitutionell domstol med mandat att pröva myndighetsbeslut mot grundlagen.
 - Kräv reformer i enlighet med Europakonventionen (EKMR), Barnkonventionen och Regeringsformen.
 - Föreslå lagändringar för att återställa offentlighetsprincipen och stärka rättssäkerheten i sekretesslagstiftningen.
3. **Skydd av demokratiska aktörer**
 - Stärk skyddet för visselblåsare, journalister och forskare som avslöjar missförhållanden inom vård, skola och socialtjänst.
 - Inrätta ett oberoende barnrättsombud med befogenhet att företräda barn i rättsliga och administrativa konflikter med staten.
4. **Ansvarsutkrävande och transparens**
 - Kräv offentlig revision av hela LVU-systemet och dess förenlighet med rättsstatsprinciperna.
 - Initiera en internationell utvärdering av Sveriges efterlevnad av FN:s och Europarådets rättsstatliga standarder.
 - Överväg sanktioner mot svenska institutioner som systematiskt bryter mot internationella konventioner.
5. **Demokratisk medvetenhet**
 - Främja öppen internationell debatt om den svenska rättsstatens tillstånd.
 - Erkänn att även Sverige kan vara föremål för strukturellt maktmissbruk och kräva att landet följer sina egna konstitutionella och internationella åtaganden.

Sveriges konstitution är inte problemet – problemet är att den har övergivits i praktiken. Det som nu krävs är inte nya lagar, utan transparens, ansvarsutkrävande och en återgång till grundläggande rättsstatsprinciper.

Aktiva Föräldrar & Organisationer

- [Sweden's Failure to Protect Its Children – Abducted and Abandoned](#) Nic. C. (Article 2025.01.18)
- [Sweden's Political Establishment – A Circus?](#) Nic. C. (Article 2025.03.17)
- [Sweden's Authorities Destroy Families and Children's Lives](#) Nic. C. (Article 2025.03.20)
- [Prosecutors' Indifference – From Victim to Forgotten](#) Nic. C. (Article 2025.03.29)
- [Sweden's Supervisory Authorities – Government Lackeys?](#) Nic. C. (Article 2025.04.27)
- [The Parliamentary Ombudsman \(JO\) – A Toothless Tiger](#) Nic. C. (Article 2025.04.29)
- [Per Staffan](#) (Facebook)
- [Reunite the Samson Family – Sweden](#) (Facebook)
- [En Pappa Kamp Rättvisa](#) (Facebook)
- [Barnens rätt](#) ❤️ (Facebook)
- [Family United Sweden](#) (Facebook)
- [B.A.R.N. Barnets bästa Alltid Rättssäkerhet Nu](#) (Facebook)
- [SKRÄCKTJÄNSTEN och FELSYSTEMET](#) [www](#)
- [ActionAgainstChildAbduction](#) ([www](#))

Pågående Kampanjer

- [Vi kräver rättssäkerhet inom Socialtjänsten i Sverige](#)
- [Abducted And Abandoned - Sweden's Failure to Protect Its Children](#)

Relevanta Artiklar & Rapporter

- # ["Tänk om jag har gjort något fel" Uppdrag granskning: Dom tar våra barn](#) SVT 2024.03.06
- # ["Vi vill ha våra barn" Uppdrag granskning: Dom tar våra barn](#) SVT 2024.03.06
- # [Nils Funcke: Svenska myndigheter har förlorat respekten för yttrandefriheten](#) DN 2024.07.29
- # [Familjehemsbarn tvingas flytta – trots lagändring: "Vi vill bo kvar"](#) SVT 2024.12.20
- # [Söderhamnsbarnen skulle flyttas – till gängkriminells bostad](#) SVT 2025.02.02
- # [SÄPO: Troubled international situation poses a threat to Sweden](#) 2025.03.11 EN
- # ["Global State of Democracy Report 2024 – Sweden Country Profile"](#) IDEA.INT February 2025 EN
- # [Concluding observations for Sweden](#) Barnombudsmannen 2021.10.29 EN
- # [Concluding observations on the combined sixth and seventh periodic reports of Sweden](#) UN 2023.03.07 EN

[Ulf Kristersson vägrar svara på frågor – var ansvarig när larm om stulna barn avfärdades](#) SVT 2021.06.10

[Al Jazeera, Svenska myndigheter har inte samarbetat med oss](#) 2024.11.13 SW

Referens Index

- [01] [The Constitution of the Kingdom of Sweden](#) EN
- [02] [Helensdotter, Ronja. The Effects of Child Removal: Evidence from 20,000 Swedish Cases](#) University of Gothenburg & Massachusetts Institute of Technology (MIT), 2024. EN
- [03] [HCCH Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction](#) EN
- [04] [Sweden's Failure to Protect Its Children – Abducted and Abandoned](#) Nic. Cheropoulos EN
- [05] ["THE BEST INTEREST PRINCIPLE"](#) University of Gothenburg Lisa Sandgren 2021 EN
- [06] [OHCHR Convention on the Rights of the Child](#) EN
- [07] [Parental Child Abductions to Third Countries](#) European Parliament - March 2024 EN
- ####
- [08] [Public Access and Secrecy Act \(2009:400\), in particular Chapters 25 and 26.](#) SW
- [09] [Freedom of the Press Ordinance \(1949:105\)](#) SW
- [10] [Studie - Förvaltningsrättens bedömning av socialnämndens beslut om placering av barn och unga enligt LVU](#) av Louise Axelsson, Lunds Universitet 2024.06.13 SW/EN
- [11] [Increased risk of suicide after forced placement of young people](#) Forskning.se 2024.06.05 SW
- [12] [ECHR The European Convention on Human Rights and its protocols](#) EN
- [13] [VENICE COMMISSION, Rule of Law Checklist](#) Council of Europe 2019 EN
- ####
- [14] [Ökad risk för självmord och brottslighet efter tvångsplacering av Ronja Helénsdotter](#) Göteborgs Universitet 2024.05.28 SW
- [15] [Report on Sweden and non-discrimination by Paul Lappalainen](#) University of Stockholm 2022.11.14 EN
- [16] [The Swedish Courts' Reading of Ethnic Affiliation, Race and Culture](#) by Leila Brännström University of Lund 2018 EN
- [18] [The case of the Swedish Psychological Defense Agency](#) NEE Andrzej Kozłowski 2024.05.07 EN
- [20] [The Government of Sweden: Statement – disinformation about Swedish social services on social media](#) 2022.11.18 EN
- [21] [Children's Rights: Child-friendly justice](#) Council of Europe EN
- [22] [Sweden's constitution under review due to privacy concerns, but do the ends justify the means?](#) By Sofia Studencki Law Firm Schjødt 2025.01.10
- ####
- [23] [Venice Commission of the Council of Europe – Democracy through Law](#) EN
- [24] [GRECO - SECOND COMPLIANCE REPORT SWEDEN \(Strasbourg, 5 – 9 June 2023\)](#) 2023.11.15 EN
- [25] [GRECO - Group of States against Corruption](#) EN
- [26] [B.A.R.N We are facing something truly serious in Sweden — a systemic failure in child protection](#) FB EN
- [27] [Successful Human Rights Implementation? Victims of Crime and the Swedish Example](#) Fanny Holm, Nordic Journal of Human Rights 2022.12.05 EN
- [28] [Global Access To Justice: Region Europe Nordic Countries – Sweden](#) Heraclitos Muhire, Enrico Giansanti & Isabel Schoultz EN
- [29] [Al Jazeera: Criticized by the Prime Minister Ulf Kristersson that the documentary is a threat to Sweden](#) Sweden Herald 2024.11.12 EN
- [30] [V-Dem, Restrictions to freedom of expression](#) University of Gothenburg 2025.03.13 EN
- [32] [Designing Democracy: What Constitutions Do](#) Cass R. Sunstein Online: 31 October 2023 EN
- [33] [Democracy in danger when knowledge is undermined](#) By Kajsa Skarsgård News from the world of higher education 2025.03.25 EN
- ####
- [34] [LVU, the law with special provisions on the care of young people \(1990:52\)](#) EN
- [35] [Swedish Defence University: LVU campaign highlights vulnerabilities in society](#) 2023-05-10 EN
- [36] [Sweden's self-perceived global role: Promises and contradictions](#) Science Direct: Greg Simons, Andrey Manoilov Dec. 2019 EN
- [37] [Sweden's image in the world: Still a 'model'?](#) University of Oxford Research Archive 2022.11.07 EN
- [38] [Identity and Foreign Policy: Competing Narratives in Swedish State Autobiographies](#) Nico Edwards 2021.03.10 EN
- [39] [EHRC Equality and Human Rights Commission: The Human Rights Act](#) 2018.11.15 EN
- [40] [ICCPR International Covenant on Civil and Political Rights](#) 1966.12.16 EN
- [41] [UN UDHR Universal Declaration of Human Rights](#) EN
- [42] [Universal Declaration of Human Rights](#) EN

Tilläggs Referenser

**[17] A Case Study on Migrants' Experiences of "Sweden's LVU Disinformation Campaign"*

By ISRAA HASSANE University of Lund Spring 2024 EN

**[19] Who believes in foreign disinformation? Evidence from a disinformation discernment exercise in Sweden*
Political Research Exchange 2025.05.06 EN

**[31] V-Dem, COUNTRY BRIEF SWEDEN Valeriya Mechkova, Frida Andersson, Stefan I. Lindberg*
University of Gothenburg January 2016 EN

**Rättssäkerhet och metodik vid LVU av Mikael Ahola 2019 SW*

**Parental Alienation, Lagstiftning, rättssäkerhet, domar, nyheter och referenser OMPA 2019 SW*

**A summary of the UN Convention on the Rights of the Child UNICEF EN*

**Convention on the Rights of the Child UNICEF EN*

**ECHR European Convention on Human Rights EN*

**Implementing the Council of Europe Recommendation The situation in Sweden EN*

**European Rule of Law Mechanism: input from Sweden 2021 Rule of Law Report EN*

**Psychoanalyst: "Children need a childhood!" 2023.10.31 Erica Komisar EN*

Vänligen,

Nic. Cheropoulos (ActionAgainstChildAbduction.com)

Pappa till Anthie' and Alexandra, Kidnappade April 18, 2017

Datum: Maj 18, 2025

Språk: Svenska

Kontakt Information

E-Mail: nicolas.cheropoulos@gmail.com (personal)

Cell Phone: +46 73 985 91 84

Website: actionagainstchildabduction.com (AACA.com)